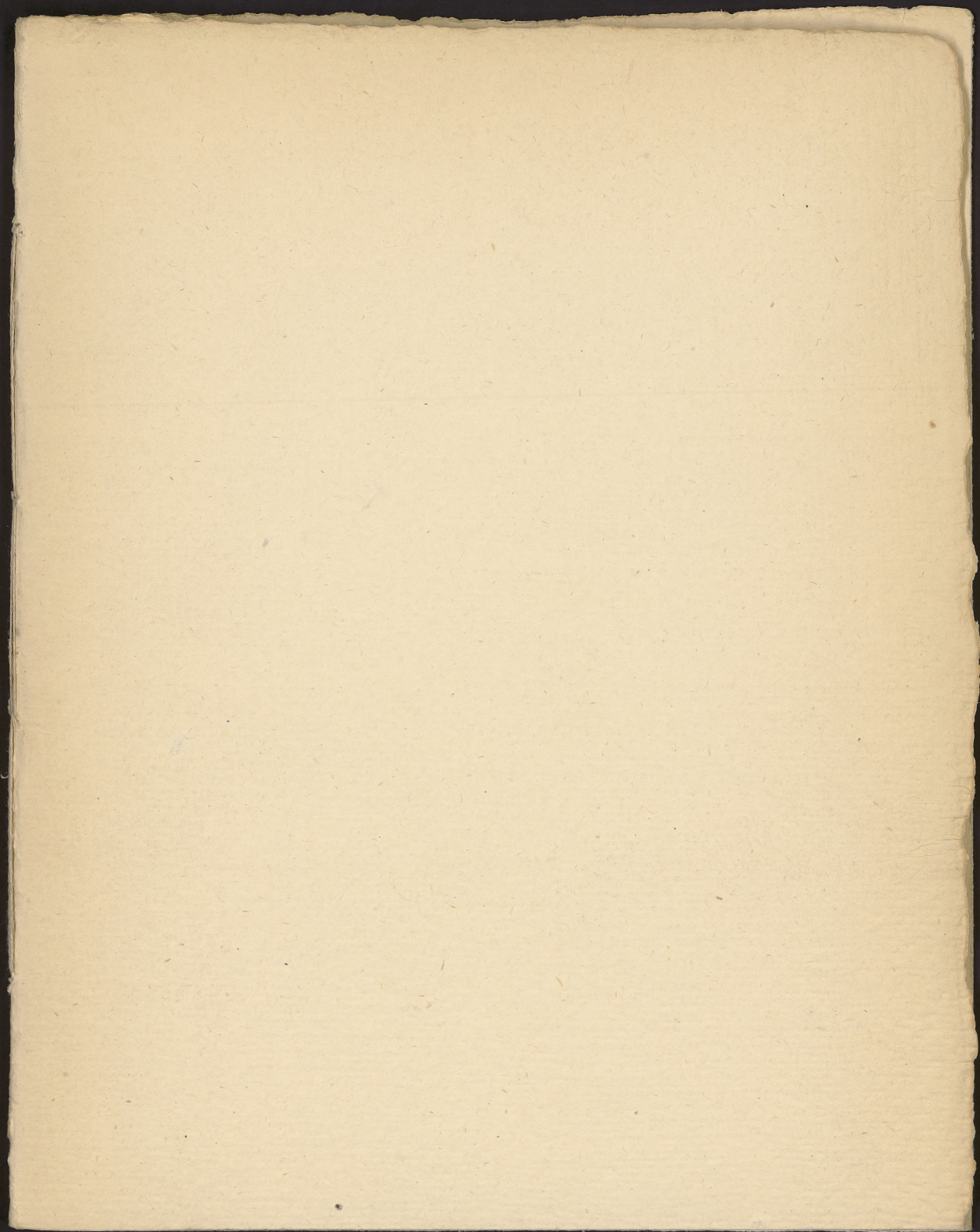

4053

CIVELIA

Maciejowski Samuel.

Episc. Cracov.

Præfatus Jacobo Gratulatorium carmen Sa-
mueli Maciejowski

4053

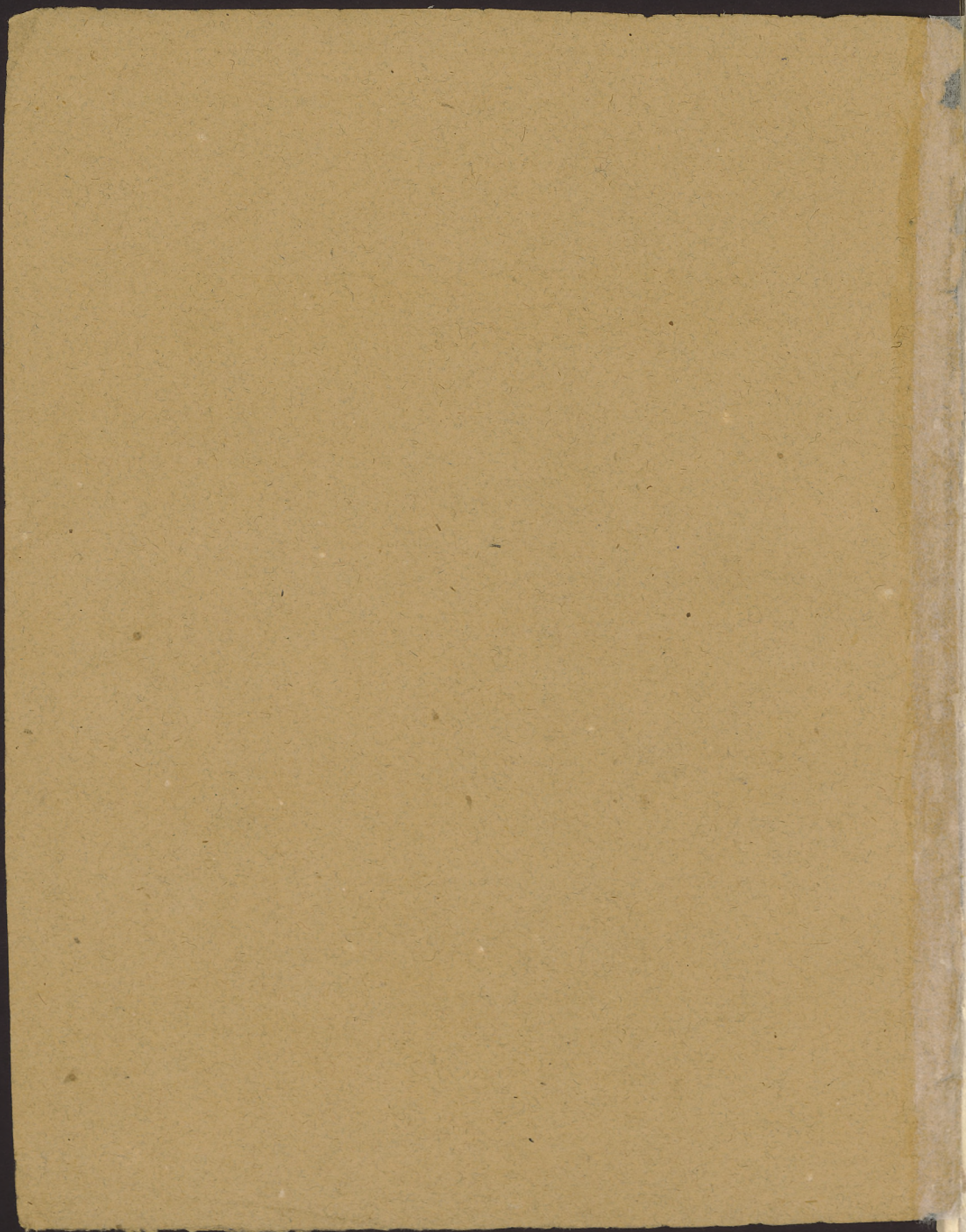
Qu

PANEG. et VITAE

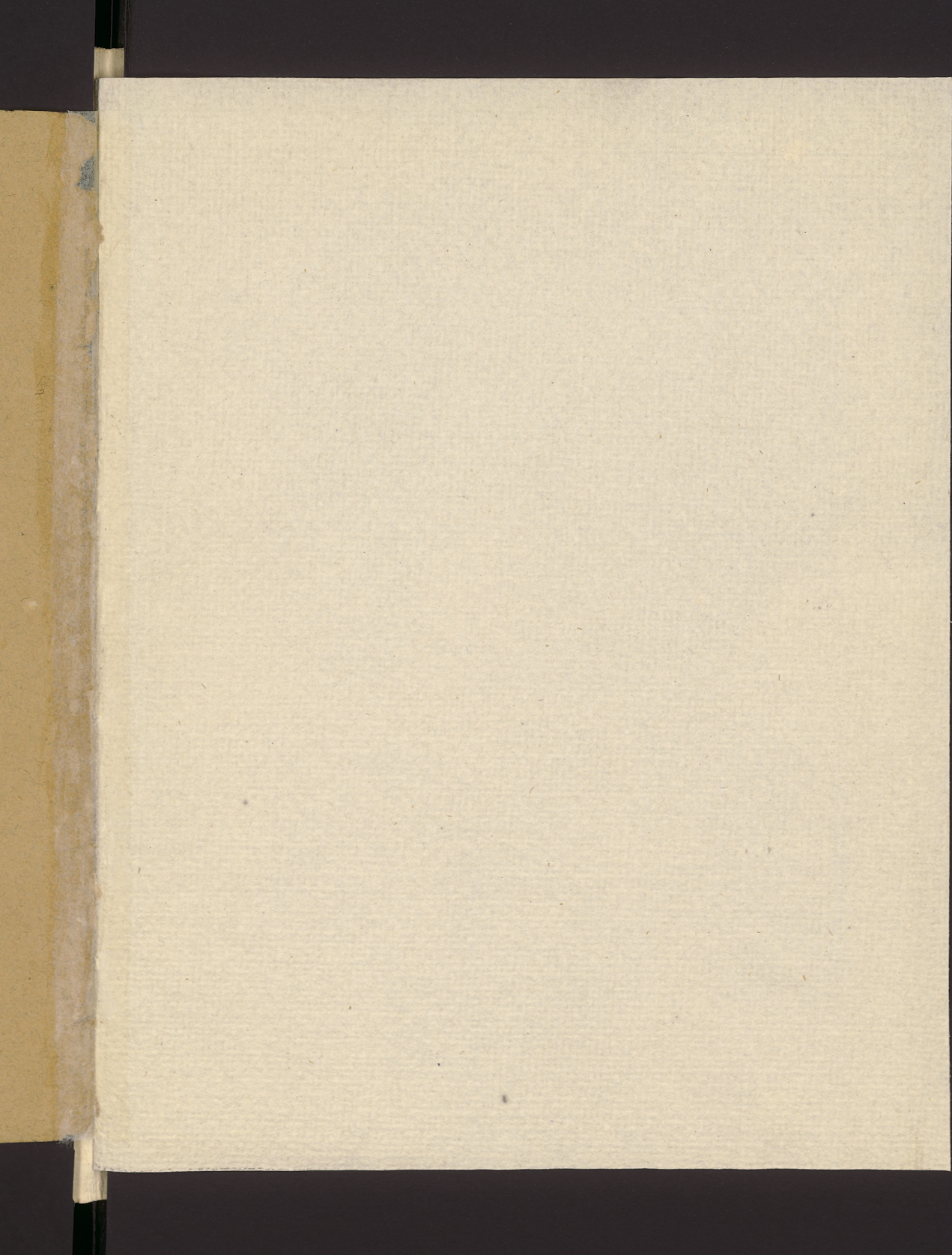
Polon.

M. 515.

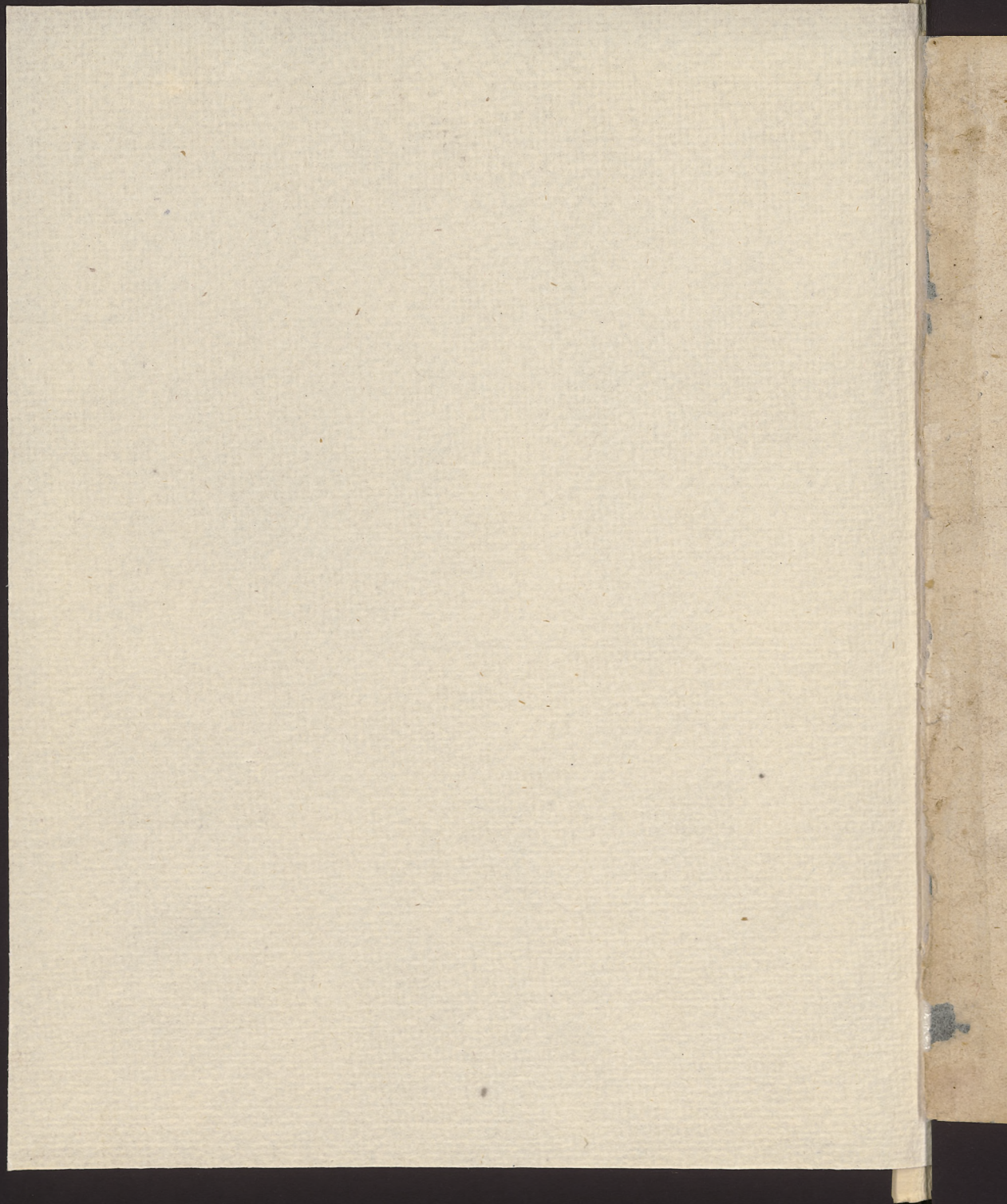

GRATVLATIO
RIVM CARMEN SAMVELI

Macieiouio Episcopo Cracouiensi designato,
Regni Polonię Procancellario, ab
Iacobo Przifusio Iessouio Po-
lono conscriptum.

Cim. Qu. 4053.

EPIGRAMMATA IN TAVRVM
SAMVELIS. Eiusdem I. P. I.

Iuppiter agricolę Tauri sumendo figuram,
Dilectam Europam per freta longa tulit.
At si pro nauta fies tu operosus arator,
Par tibi in Europa cum Ioue fiet honos.

A L I V D.

Sol vbi conscendit stellati in cornua Tauri
Mox Boream, Zephyrus: Ver fugat orbe niues.
A te et nos petimus Zephyro cum Veris honores
Pabula de pręis, de stabulisq; iubar.
CRACOVIE, apud Viduam Floriani. 1545.

A L I V D.

Vepribus & spinis ubi templa referta notauit,
 Iupiter alto hominum qui uidet acta polo.
 Quod bene sit patiens Taurus SAmuelis aratri,
 Et ceruice simul pondera magna trahat.
 Tradidit illa sibi falcesq;, & aratra, secures.
 Quo tot monstra ictu præcipitante ruant.

A L I V D eiusdem.

θυσια μέν τοι ἔμριταλος ποτέ, βρωμάτε μυστων.
 ὄλβιθ' ἀσχεύουσ' πόρρω μῦρ' ἢ ἐστὶν ἀνάσσωρ
 εὐγεμέωρ ποιμήρ. ἔχε δε σκήπτρον μετὰ χερσὶν
 ὧ λᾶων ἄρχει, μεγάλου καὶ ἀρόγυι ὄλνμπορ

A L I V D.

Taure tuis stabulis lupo insidiatur, & ungues
 In prædam, dentes fulmineosq; rotat.
 Cornua tolle uigil, rediens herus ipse peregre
 Exiget a te arcta nam ratione gregem.
 ¶ Ad Illustrem & Magnificum heroa Petrum
 Kmita Comitē a Visnicze Palatinū & Capita-
 neum Cracouiē Regni Polonię Marshalcum,
 Scepusiē. Premisliē. Coleñ. præfectum, domi-
 nū suū benigniss. Iac. P. I.
 Pro libris Domino bonus affert cōmoda feruus,
 Et res, pro numeris in ratione putat.
 Segnis ego & famulus faciundis rebus ineptus,
 Dō numeros steriles in ratione tibi,
 Nec temere tamē, his canimus Virtutis honorē,
 Cuius tu magnus semper amator eras.
 Est operæ precium summum laudetur ut illa;
 Ne illaudata, graui torpeat usq; situ.
 Præterea ad clauum patriæ, fideiq; rependo
 Ne sibi cuncta mali forte licere putent.

GRATULATORIVM CAR-
men Samueli Macieiouio Episcopo Cracouiensi
designato. Regni Polonię Procancellario,
ab Iacobo Przylusio Iessouio Polono
conscriptum.

I Amdudum ferri cæcis humana putabam
Casibus, incerto cunctaq; stare loco.
In chaos antiquum timui ne cuncta redirent,
In tenebras uel eant sacra prophana nigras.
Numina sepe etiam uel nulla, uel inscia nostri
Rebar ego, & tantum dicere iura polo.
Namq; dari sceleri cernebam præmia, fasces,
Contempti porro delituere boni.
Præterea uidi regnare impune nocentes,
Hos contra misera conditione premi:
Iuppiter hunc animo scrupulū sed sustulit agro,
Presenti ac docuit currere nostra Deo.
Longius ille pati uilescere dona bonorum
Non potuit, summo quin locet ipsa gradu.
Te SAMVEL siquidē per tempora longa petitū
Extulit in primo constituitq; loco.
Te SAMuel inquam precibus uotisq; uocatum
Auxit honore sacro Pontificemq; dedit.
Pontificem caulis ouium, qua Vistula Gracci
Mænia miratur, scindit & omne solum.
Ergo meæ uitæ cursum tardate sorores,
Stamina nec fati præcipitate mei.
Viuerenunc iuuat, & uitam renouare peractam,
Virtuti quando summus habetur honos.

A ij Tu

4
Tu non uulgato suffragia more tulisti,
Quo polluta nimis tempora nostra queror,
Te non ambitio preceps, nec prodiga rerum
Luxuries, alto constituere loco.
Nec fauor illorum miserē quos aula fatigat,
Victoremq; iubet ferre brachia rapax.
Non etiam tua Nobilitas, quamq; illa tueri,
Posset honorato teq; locare gradu.
Nō malefuada fames, laribus nec parua supellex
Tete ad lanigerum trusit ouile Dei.
Non etiam cæco gaudens fortuna tumultu:
Deflendūq; sacris iungere fueta nefas.
Nec tibi pro meritis datur Infula dīa prophanis,
Seruicijue tui præmia, templa refers.
Nullus anhelanti corrodit uiscera uultur,
Tentasti haud turpes, & sine fronte preces.
Quin tibi sumplisti nostris contraria sedis
Fulcra, quibus tanto dignus habere pedo.
Postquam etenim fuit exilio damnata nefando
VIRtus, ac hominum cætibus acta procul.
Errabat longum nullis Dea territa monstis
Arua per, & lucos, auia lustra, nigros.
Sæpe memor sceleris se se firmabat alumna
Coeli, ne uisat postea triste solum.
Sæpe tamen dubiam pietas suadebat, & actus
Corrigere humanos, & tolerare Deam.
Non impune scelus uero admiscere nocentes,
Quin audax facinus pæna secuta fuit.
Vincula rupta fuere cito socialia, nullo
Vindice, at elatum plurima posse nefas.

Con-

5
Coniugio non certa fides, non iura maritis
Vlla, in fãmíneum (crimina nōta) genus.
Inde prophanari passim sacra templa Simonis
Flagicio, uafriis atq; patere uiris.
Vana supersticio fanis regnabat Iesu,
Gentibus a priscis continuata diu.
Pontificum cœnas dapibus, Bacchoq; madere,
Tum nullũ studium patribus esse gregis,
Barbaricos Reges imitari milite, pompis,
Et cessisse procul de statione sua.
Turbari semper uesana lite Senatũ,
Huc illuc currum consilijq; rapi.
Nobilitatis opes perdebat inertia, luxus,
Plumatus languor, tum ocia trunca manum.
Crimina parua p̃mi, sed magna impune manere,
Quod legi fecit uim scelerata cohors.
Cœdibus impleri uicos, & rustica tecta,
Crudeli hæc rursus uel ditione premi.
Ferreã iam rediisse nihil sperantibus ætas
Visa fuit nobis, tristia fata simul.
Cuncta uidebantur propria statione relicta,
Criminibus uetitos appetisse locos.
Scilicet exegit sceleris Dea sprete nefandi
Pœnas. atq; absens funera multa dedit.
Tunc ppere SAMV el hominũ miseratus egẽtũ,
Atq; uagæ magno turpiter orbe Deæ,
Tu cætus hominũ fugientẽ, & plura minantem
Cæpisti tectis, hospicioq; uagam.
Te suasore graues hominũ miserata ruinas,
Humanos iterum cæpit habere lares.

A in Huius

6
Huius & ergo memor pietatis, alumna polorum;
Imposuit capiti nunc diadema tuo.
Segnius haud alia tua tempora flore coronat
Quas secum comites attulit illa tibi.
Principio libra quæ gestum examinat æqua,
Cultori tribuit præmia iusta suo.
Mox grauibus dictis prudentia gnara futuri,
Rectorem populi constituitq; patrem.
Te decorat certo contenta modestia fine,
Porrigit & fasces sacraq; sceptrâ tibi.
Libertas etiam gelidæ formidinis experts,
Anteq; signanum, constituitq; Ducem.
Religionis amor niueoq; in pectore nasci
Sæta fides, fidei dicere ipse dedit.
Ingenij accedit pulcherrima uena fluentis,
Et grauitas prudens cum pietate pari.
Condidit hæc morum candor pietatis alumnus;
Ambrosio ueluti nectare cuncta rigans.
Propterea magno lætus nunc libat honorem,
Votaq; festinat soluere quisq; loui.
Crimine nunc etenim sese, absoluitq; reatu,
Quod uiles animæ iam sua cura sumus.
At Samuel nemo tibi non gratatur, ouatq;
Seq; in te reputat lætus honore coli.
Quisq; spei plenus, nil non illustre precatur,
Cogitat, ac hilari spe sua damna leuat.
Inuidiâ linguæ superasti crede furentis,
Solutus & eximio dignus habere pedo.
Vt quoq; conciperes uariam tibi surgere laudem
Certatim, memori singula mente legas.
Pontificū

4
Pontificum affatim gaudet uigil ordo sacrorum,
Principe te SAMVEL rite stetisse loco.
Te sibi praelatum non dedignatur honore,
Stareq; se tolerat citeriore gradu.
Nempe salutiferi uerbi tibi promptior usus,
Quodq; docere soles pascua læta gregem.
Hæc tibi suppeditant ueterum monumenta libelli
Quos uersas uigili nocte dieq; manu.
Ornat te multum rerum experientia solers,
Consiliorum usu contigit illa tibi.
Ingenium te commendat, moresq; benigni,
Criminibus procul & uita peracta malis.
Ergo tibi uotis animisq; fauentibus adsunt,
Quos operis socios sors dedit ipsa tibi.
Exemplum capiunt ex te, uigilantia quanta
Debetur sacris, Christicolumq; gregi,
Te hoc dignatur honore, Crucis quæ signa beatæ
Præcedunt, Gneznæ debita iura sue.
Quicq; Leopoleis studio uigili adsidet aris,
Hortari & lachrymis ad meliora sagax.
Et qui Cuiawi decorat fastigia templi
Tum qui Posnано Presul in orbe sedet.
Et quo se iactat fortis Masouia nato,
Pōtifice eximio Terra Plocensis ouat,
Hanc sequitur lucem Antistes Præmissius, & se
Fingit ad exemplar propositumq; decus,
Ingenio prudens, magnus quoq; cultor honesti,
Te colit ac celebrat Droieuiusq; tuus.
Et suetus meliora probare Isbenius audax,
Expositum sidus tollit utraq; manu.

Propterea

8
Præterea cælebs non cincta in ueste sacerdos;
Te nunc Pontificem gaudet habere suum.
Ex te nam æteream uitam, moresq; pudicos
Viuerè condiscet, atq; tonare deum.
Hinc amor, inde tui Maiestas magna, docebunt
Ad Ducis exemplum currere cuncta sui.
Ipse quidem Numa Diuorum cōmercia finxit;
Vt falsi iaceret semina uana Dei.
Vteris at porro ueris tu Præsul Iesu
Eloquijs, cedent numina falsa Deo.
Namq; olim dixere patres, cecinisse frequēter
Veridicos uates, adfore Pontificem
Qui templo eiiceret domini mala semina, magni
Queis doctrina Dei semisepulta iacet.
Ac pompam mūdi premeret, qua Ecclesia squaler
Fraudariq; diu coepit honore suo
Irruere audacter cohiberet in atria Christi
Sacrificos, precibus, sanguine, lite, dolo.
Et quoniam Monachos eadem turbauit Erinis
Torfit & in medios sæua Megæra faces.
Nunc tibi gratantur concordibus undiq; uotis;
Legitimoq; tibi iure subesse uolunt.
Te duce doctrinā ad puram, fontesq; recurrent;
Bella simul fratrum tu sine lite preme:
Nam postquam medios inter, nil tale timentes,
Arma dedere pij seditionis opes.
Hinc iuramēto gazam liquere tametsi
Dira huius flagrant ambitione tamen.
Stemmata pernumerāt igitur, sobolemq; parētū;
Vt Monachi Monachis imperitare queant.

Nec certare

9
Nec certare pudet tumidos, ex flumine Xanto
Hæc quesita diu stemmata nostra nitent.
Aut, qui seruauit rauco capitolia cantu,
Hic fuit Anser, ego quem indice gesto meo.
Vel fuit ista Capella, Ioui quæ præbuit uber,
Irati fugeret dum patris ora tener.
Huius, ego iuro me antiqua stirpe creatum,
Iure Capellanum tanta Capella facit.
Nec iurant, Christi ut quondam, de laude serēda,
Sed fundi & uentris iura tenere sui.
Egregium uero mundo exiliumq̃, crucemq̃,
Et paupertatis pondera magna piæ.
Barbarus haud aliter poterit iurare Tyrannus
Quam ut fines Regni proferat ense sui.
Ergo clientorum turbis imitantur & illum,
Nunquam & non tumidi deteriora petunt.
At tu qui es positus sancti speculator ouilis,
Nostra salus humeris incubuitq̃ tuis.
Expelles, uendunt qui nomina sola Menalcas,
Ni simul adportent pabula sancta gregi.
Occidat ad Christi monstrosa uocatio templum,
Atq̃ cooptandi iura scelestæ premas.
Et coaceruandi damnata licencia census,
Ex tot templorum (desinat oro) bonis.
Nunc etiam siquidē Dominus tenet ipse flagellū,
Quo male sacrilegos pellat ab æde sua.
Qui feret ingenium, pectus, cū pectore Christū,
Sit tandem quouis ille parente satus.
Hunc templo, & sacris præpones, scilicet hunc tu
Ferre puta solidas Nobilitatis opes.

10
Pauperie sponsam Christus ditauit egentem,
Vestiuit nudam, nudus et ipse suam,
Exilio, trepidacq; fuga stabiliuit amatam,
Opprobrioq; eius nobilitauit opes.
In fami cruce præterea subuexit in altum,
Sanguine mox eius lauit et omne scelus.
Neue quid humana faceret ratione salutis
Autor, nos statuit uiuificare nece.
Et quanq; mundo spretis dedit ille regēdam,
Iussit ut ex omni gente trophæa Petant.
Nec domini famulos euentus & ipse fefellit,
Hos terræ dominos ut bene quisq; uocet,
Tutius undatis pelagi, Christi q; peritus.
Per scopulos Petrus nauta secauit iter.
Quā si quis nauclerz Atau ūq; patrēq; sonasset,
Ad clauū, ignarus flasset et usque genus.
Sanguine non patrū, mystas uirtute decebat
Niti, doctrina, relligione, Deo.
Est equidē fateor generi sua gloria claro,
Sanguine quæsitis stēmatibusq; patrū.
Sed non sunt inopi Christo obtrudēda per aras,
Quāq; alias debent pondus habere suum.
Diuiditur mūdano a p̄sīde præses Iesu,
Miles, ab īnocuo milite distat atrox.
Stēmate nobilior, fuso illustrisq; cruore,
Regnat ibi, & populos territat ense minax.
Soliū hic ueniat Christi generosus amore,
Dux humilis uirgam iussus et ipse ferat.
Qui tali siquidē fuerit ratione rogatus,
Soliū Christi quenq; uocabit amor.

Is licet

Is licet ingenui ueniat de stirpe parentis,
 Siue etiam e media plebe Polonus erit.
 Optime curabit caulas, & sepibus altis
 Frigora depellet noxia, furta, luem.
 Hic & opes (scelerū quæ causa fuere) gubernās,
 Fiet honoratus pauperiore penu.
 Infoelix lolium domini runcabit ab agris,
 Atq; ulmos teneris uitibus iste feret.
 Præcipitem calamum exarmabit & iste Luteri,
 Nec sinet audaci seditione frui.
 Hæc triplici mitra, & distinctus nomine mystes,
 Ex te gratando poscit habere puto.
 At pius ipse senex Sigismundus & optimus idē,
 Quod tua cognouit tot benefacta diu.
 Nonne sibi adsciuisse bonū lætāt Achatem,
 Quem seruet uarijs usibus, atq; colat.
 Agnosceat pastorē anime, patrēq; uocabit,
 Fontibus ē q; tuis iussa uerenda bibet
 Quæq; docebis, ea in medio suadere Senatu
 Audebis, facto et vba probare tuo.
 Credidit ergo sui tibi clara Insignia Regni,
 Et māsura dedit Iura notare sagax.
 Nec tātum gemino sibi te deuinxit honore,
 (Prudēti uidit mēte futura Senex:)
AVGVSTO siqdē i quo sit post fata superstes,
 Et qui legitime sceptrā paterna feret.
 Te pater annosus gaudet nūc Thesea Nato
 Venisse in uarij forte laboris opus.
 Illi te comitem fidum, lateriq; propinquum
 Pastorem tenero semper adesse uolet.

Scilicet Astrorum Rex, ut formosus Apollo
 In medio residens imperitare queat.
 Aleua audacem uultu quoq; bella minante m,
 Constituit Martem prouidus ille sibi.
 A dextra statuit meliori mente benignum
 Mercurium, uerbis, eloquioq; bonum.
 Ille propulsandis Deus hostibus aptus, & armis,
 Ingenij melior uiribus iste sui.
 Illius est armis olim puto Iuppiter usus,
 Terrigenis quando restitit ille manu.
 Harmoniam longa ditione gubernat olympi
 Mercurius, placidis alloquijsq; leuat.
 Sic pater Augusto uidit tot ubi esse cateruas
 Militiæ, quibus is sceptrum tenere queat.
 Pacifico SAMuel tete sermone disertum,
 Nunc sibi, post illi semper adesse uolet.
 Sed longe ingenio Maia superare creatum
 Crederis, eloquij uiribus atq; boni.
 It, totiesq; redit legatus uterq; per auras
 Ille leues, sed humi Regis es ipse tui.
 Ille Iouis ficti mendax, sed Sarmata uincis,
 Quod ueri es uerus nuncius ipse Dei.
 Omnia legatis fers tu responsa disertus,
 Vel quorum litis cognitor esse soles.
 Te quoq; Legato Romani filia Regis
 Nupserat AVGVsto, & iunxerat illa patrem.
 Mille alia præstas grandæuo commoda Regi,
 Plura etiam Augusto pollicitare tuo.
 Ille etem Princeps quia seruatissimus æqui est,
 Et metuit pura relligione Deum,

13

Arte Senatorem simili doctum æquus amabit;
 Pastorem iusta tu m pietate colet.
 Propterea secum uenerabilis ordo Senatus,
 Et quicuncq; boni Regia tecta colunt,
 Nunc tibi gratantur, sibi congaudentq; uicissim;
 Hac te constituit quod regione Deus.
 Scilicet hic exercendæ uirtutis, ad omnem
 Vitæ usum, campus latior esse potest.
 Fertilis ergo parens Procerum Li tuania dicit,
 Maacte annis, SA muel, rebus, honore, fide,
 Te sibi præponi patietur & ille Senatus,
 Pontificem & primo dicere uerba loco.
 Ordo Palatinum leua gradietur euntis,
 Ire feret medium, siue sedere loco.
 Mercuriæ genti fortis gradiue, togisq;
 Cedite loriciæ, bella nefanda sacris.
 Ut debent etiam nullo imperitare tumultu;
 Tollere tum quasuis seditionis opes.
 Vel ne se solita proscindant lite furentes;
 Oblitiq; sui iurgia dira serant.
 Pacificus, clemens nimiumq; per omnia uultus;
 Bellonæq; exors uita peracta docet.
 Vidi ego quando duo uoluere minacibus ausis
 Indigno proceres se lacerare modo.
 Tunc ibi coniiciens medias te Præsul in iras;
 Sedasti litem blandus utriq; trucem.
 Ac ueluti Nestor grauibus cui creuerat annis
 Mens, uaria rerum cognitione simul,
 Pelidæ medium se, Agamennonioq; furori
 Obiecit prudens, opposuitq; nimis.

14
Quod nisi fecisset, tunc seditione coorta;
Armasset Danaos in sua bella furor.
Præterea quam illis cordi Respublica debet
Esse, tuus labor hac parte docere potest.
Tu sacra irrequietus obis, & munia Regni,
Pars horum est semper quæq; ferenda tibi.
Scilicet hac in re exemplum Rectoris olympi
Tu retines, ingens æmulus ipse Iouis.
Cuncta quæ adseruat, simul ipse gubernat ab ævo,
Hac ratione puto dicirur esse pater.
Quod si cessator pigris resideret in Astris,
Torpenti caderet uictima nulla Deo,
NOBILITAS robur patriæ, & fulmina belli,
Te nunc officijs plus colit ergo suis.
Huius uox etem mihi crede erat illa, disertus
Ad te usus nuper qua Boratinus erat.
In te ibi sensisti concordia uota, Polonos
Atq; uoluntatem significare suam.
Te grati laudare, tua anteq; gesta ferebant,
Perpetuo ut constes hac bonitate tibi.
Neue quid eximio non statim è Præsule discant,
Exemplar spectent & sine fruge suum,
Illorum elatus generoso pectore feruor,
Iam crepat exemplo mitius alto tuo.
Et discunt communi se uenisse parente,
Communi, nasci, & uiuere sorte simul.
Militiam uero solam dare rebus eisdem,
Emeritos titulos cum tituliscq; gradus.
Et quoniam bello, mystis, equiticq; Colonus
Sudat, & in censum plebs miseranda uenit.
Se tibi

15

Se tibi sternit inops opere, ac exhausta tributis,
In prædam pateat ne sine lege lupis.
In plebem nam impune licet peccare uolenti;
Rebus abuti eius, corpore, stirpe, toro,
Fœmineum genus oppressum, uiduūq; maritis;
Ac pupillorum crimine uicta cohors,
Et uexata malis medico tibi turba fouetur;
Illis perfugium te Deus ipse dedit,
Nescit enim ignauam tenebris tua gaza quietē,
Quin inopum sanctis usibus illa patet.
Submittit sua iura libens tibi Ciuis honestus,
Quod te ut præcipuum sydus honore colit.
Et ne fiat apud doctrinæ forte patronum,
Musarum studium deteriore loco.
Ex te doctorum pendent (sacra turba) cohortes;
Te sibi tutorem præsidiumq; legunt.
Inuenies multos Boreæ sub frigore natos;
Qui patriam, & patriæ sacra iuuare queant;
Nam numerosa seges tantis accommoda rebus,
Collegio templi posset adesse tui.
Miskouñ hic equidem poterā meminisse, celebres,
Ni multos dicar præterisse sciens.
Doctrinæ Oceanum, tot linguarumq; peritum,
Tricesium merito non memorare queam:
Cosminios porro quis non dignetur honore,
Ora quibus finxit uertice nata Iouis.
Quis non Albertum ueneretur, in orbe Polono
Qui Graiæ sophiæ mystica sacra docet:
Quis non Phæbicolæ Antoninumq; Sabinūq;
Anselmumq; graues, numinis arte sui:
Te colit

Te colit alma cohors altæ deuota Mathesti,
 Quam schola præcipue Cracouiensis habet.
 Illa suos tibi desudat, promittq; labores,
 Fortuna tenui ni premeretur egens.
 Et MASOVITAE gens ingeniosa sub Arcto;
 Certatim uadent in tua tecta boni.
 Et licet a patrio ueniat rude uulgus aratro,
 Ingenium referat scabriciemq; soli,
 Huius tu caueas animi contemnere dotes,
 Culturæ postq; se dedit illa semel.
 Qui quatient, uerboq; iacentia corda leuabunt,
 Terra LEONARDOS tot dabit illa tibi.
 Hæc fati doctum, Astrorumq; Atlanta Iacobū,
 Artis cultorem pæoniæq; tulit.
 Hæc mittet tibi, diuini patriq; Mæandros,
 Qui soluant Iuris, perspiciantq; sinus.
 Gens illa, Aonidum uictura poemata scribet,
 Et linguæ Solymæ sacra colenda sciet.
 Et quem Russiacis Orichoscæū inuidet oris,
 Eloquio Graio, Romuleoq; dabit.
 Mitis & ingenij specimen feret illa Cromerum,
 Doctum Osium, ac uita candidiore bonum.
 Cuius & ingenium Posnania diues adorat,
 Illa tibi Strucios, Treptitiūq; feret.
 Mox uenient alij, exornat Bona Sphorcia Regnū
 Nam dotale, bonis ingeniosa uiris.
 Quodq; peregrinis si sint meliore metallo,
 Absq; repulsa ulla ianua sancta patet.
 Rosio Hispano legum, ac Heliconis alumno.
 Fiet apud tete gloria, fiet honos,

Siue

17
Siue quis Italia studiorum altrice fideli
Adueniet, Musæ munera larga ferens.
Siue etiam mittet quem inimica Britānia Gallis,
(Perpetuo meus ó Angle Philippe fores.)
Nullius gentis mala te fastidia uexant,
Si uirtutis opes ingenijq; ferat.
Quippe Dei te ipsum q; gratia sola uocauit;
Vt traheres Christi Præsul ad astra gregem.
Namq; tuos olim memini narrasse Parētes,
Cum grauidis mater mensibus usa fuit.
Quadam nocte polo tacitum labentibus astris,
Ab Ioue quando solent somnia certa dari,
Nominis admonitosq; tui, sedisq; fuisse,
In qua constituit te Deus ipse modo.
Ac censere ideo nomen S A M V E L I S habere;
Propositamq; uiam relligione sequi.
Sciliter exemplum solidæ pietatis ut esses,
Sublimi specula constituendus eras.
Qua, pp̃t iuuenū chorus ordine mixtus ephēbis;
Canicie foelix & ueneranda cohors,
Cantat I o uiuas nobiscum maxime Præsul,
Et carpas æui secula multa tui.
Candorem ingenij puer, ast incauta iuuentus
Rerum usum, prudens tot bona sensa colit,
Blanda uiriliter ora in te grauitatis amator,
Dona pudiciæ casta puella canit.
Nulla tuum siquidem foedat cytheræa cubile;
Nulla dapes (hodie res noua credo) Venus.
Vincula Cōiugij ualeant quid discit ex te,
Ad templum uisa sedulitate tua.

Huic Samuel te infundis, et illud prole maritas,
 Diceris huic toties uirque, paterque bonus.
 Excipiunt alij plausus, & carminis odas,
 Alter & alterius gaudia coepta nouat.
 Pierides nostrae tibi dant sua plectra canendi,
 Soluuntque in laudes ora diserta tuas.
 Ipse namque Deo totis nunc uiribus usae,
 Excussisque sacris nunc Heliconis aquis,
 Et paean, numerosque tibi testudine cantant,
 Iunguntque imparibus uerba canora modis.
 Nam longum mutae nimis, & sine uoce fuerunt,
 Materia laudum quod caruere diu.
 Quin etiam superi ubertim laetantur Olympo,
 Dignanturque hominum se sociare choris.
 Postquam etenim mentumque manu, barbâque seuerâ
 Demulsit, celso fultus & ipse toro
 SISMVNus, pcerum meditatus in ordine longum,
 Librare & rerum pondera doctus, ait,
 Sic uisum superis SAMVEl, hic Praesul ut esses,
 Te clerus, te plebs ad pia sceptra uocat,
 Iuppiter optatum rorem mox misit Olympo,
 Et pluuia bibulos foetificauit agros.
 Istula dudum etiam tenui praeterfluus unda,
 Crescere quaesitis undique coepit aquis.
 Et quae perpetuo lapsu uaga flumina lymphas,
 In pelagus uitreas praecipitare iuuat,
 Vndarum gazas fundunt sitientibus aruis,
 Turbine post placido littora nota petunt.
 Temperie Autumnus Veri pubentibus herbis,
 Estati certat purpureisque Comis,

Floribus

10
Floribus omnigenis cinctæ, æmula turba Napæe

E calatis pingunt roscida prata tibi.

19
Agmine conferto Boreas adlapsus in oram

Sarmaticam, innocuo flamine sternit iter.

Nubibꝫ & pharetratus humētibus Auster, ab ira

Temperat, & Zephyri par cupit esse bonis.

Reginæ occasu nuper lugubris Apollo,

Iam roseas spargit lætior ipse comas.

Cuncta novos tibi nimirum meditātur honores,

Tecꝫ piē S A M V E L officiosa colunt.

Cuncta Polonorum tentant subscribere festis,

Gaudia quoue datur significare modo.

Pierides, sacra, plebs, Equites, cū Rege Senatus,

Magnū & inane, simul flumina, terra, polus.

FINIS.

¶ I D E M Iac. Pr. I. ad Taurum

S A m u e l i s.

Nunc herbas tātum dedimus tibi Taure uirētes,

Et steriles calamos, & sine fruge cibum.

Si tamen hæc hilari capies data pabula uultu,

Flos meus in spicam crescet & iste grauem.

A D I A C. Prz. Ies. IOannes Turobinus

Rutenus, Iurisconsultus.

Pandis mellifluos dum uersus docte Iacobe,

Quis neget Aonidum te studuisse choro?

Est adeo his numeris reuerentia fida canoris,

Talibus ut uates maximus esse queas.

Dignus eat per te S A M V E L per secla, per orbē,

Et nunqꝫ ut possint hæc monimenta mori.

C ij

Eiusdem

EIVSDEM de Samuele M.

Itala terra suos toties dum iactat alumnos,
 Et claros laudat Grecia docta uiros.
 His bene respondit taciturna Polonia paucis,
 Et mea sit licitum posse referre mihi.
 Est mihi quem uestris cōponam millibus unus,
 Nec Samuel cuiquam laude, secundus erit.
 Hec dixisse, reor satis est, si cuncta requiris,
 Est bonus, est sapiens, eloquioq; grauis.
 Pontificem hūc dudū Cracouia habere uolebat,
 Nunc habet & sceptris pascit illa suis.
 Ergo illi adplaudit, plaudēs sua carmina cantat,
 Materies lætis conuenit ista modis.

TAVRVS DE SE

Curua uelut ualidus iacto cum cornua Taurus,
 Verbera magnanimo pectore nulla timēs.
 Sic fortes animos qui me nunc possidet Heros,
 Rebus in aduersis, cum grauitate gerit,

EIVSDEM DE SE.

Quē bos cognoui dominū ad pręsepia Christū,
 Hunc iugiter SAMVEL pectore, & ore gerit.

IN EADEM ARMA Magister Benedic-
tus Cosminius.

Esse quis hoc credat? Taurū quem frōde coronat
 Pastor: ut hunc subito splendida gēma tegat.
 Pręsulis hoc uirtus fama super æthera noti
 Efficit, ut Taurus pignora tanta ferat.

Ergo

11
Ergo nec arua petit, nec deuia lustra pererrat,
Stemmata sed Domini sustinet ille sui.

21
¶ IN Eadem Mag. Ioannes Cosmi-
nius.

Omnia dum feruent undis, tumidisq; procel'is;
Temporibus Noach dum omnia pontus erāt.
Arca salus hominum, pereuntis & altera mūdi
Spes, demum in Tauro monte natādo stetit.
Fessa malis Ecclesia sic in stemmate Tauri
Nunc stetit, & fluctus fataq; nulla timet.
Vota hominū hoc meritis supat, uelut ille picla,
Christi Arce tutus factus uterq; locus.

¶ IDEM ad Taurum.

Sydera qd' populis damus, & sua numīa Regnis
Subijcimus Tauri Regna Polona iugo.
Iure tamen, siquidem artes ille figurat arandi,
Quas facis in mentis Nobiliore solo.

¶ CHRISTOPHERUS Mielinius ad I a. P. I.

Quando Iacobe canis solidæ VIRTutis alūnos,
Musarum numeras progeniemq; sacram,
Cur nunc quæso tui oblitus censere ROTundi?
An dubitas tantis hunc sociare uiris?

Iac. P.I. Ad Christ. Miel. de Augustino R Otun-
do, Stanislao Droieuiο, ac Simone Maricio P.

Non me coeperunt obliuia crede Rotundi,
Sed mihi iam rapuit fessa Thalia Chelin.
Nanq; hunc si caneret, cum Droieuiοq; Simonē,
Ilias huic Triadi lure canenda foret.

¶ Eiusdem in Taurum S. Epigramma.

Hostia qui fueras, resera nunc Clauiger Astra,
Stirps gregis, & Pastor te uigil obde lupis,

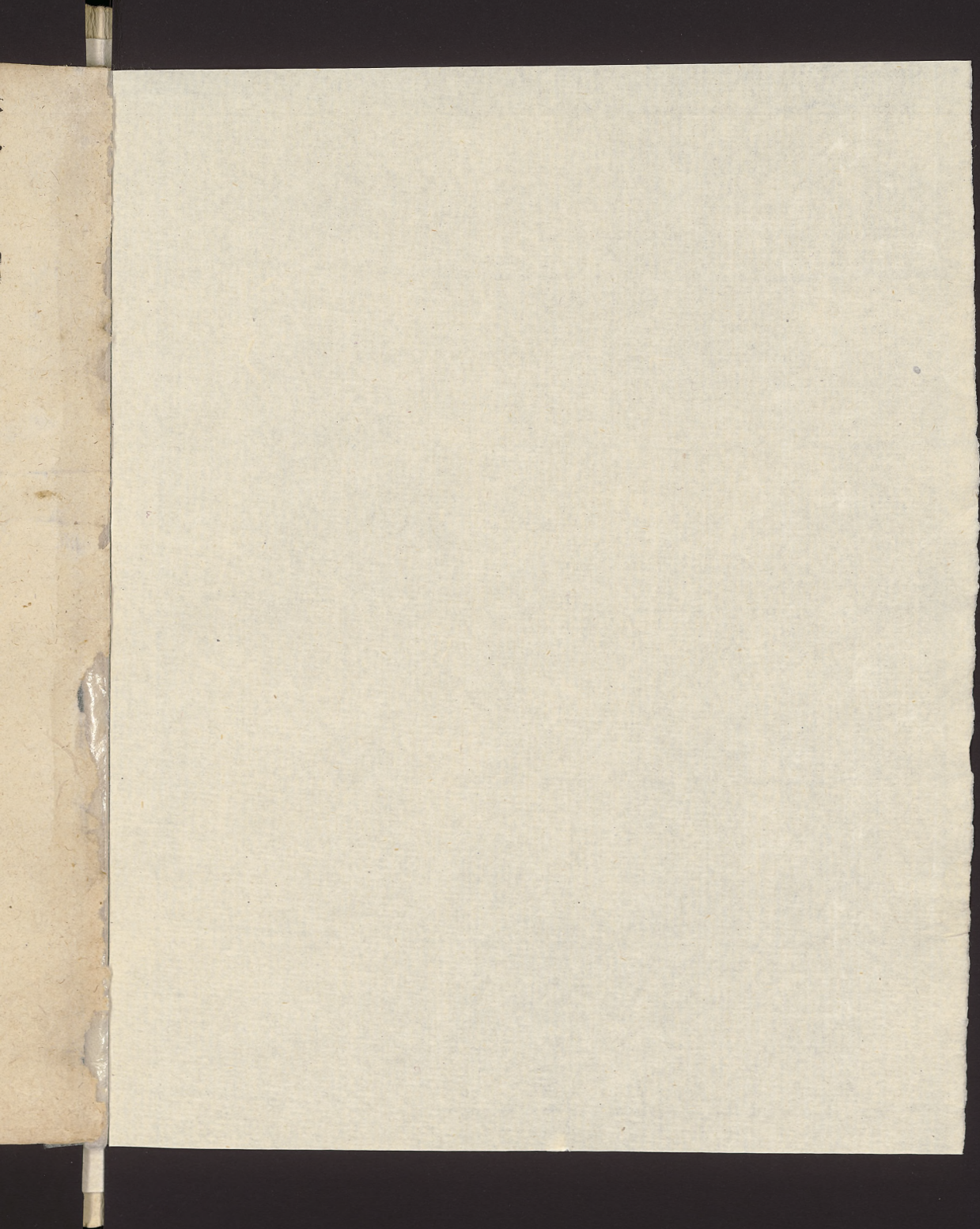
ALIVD,

Σαρματῆρ ἰταλὸς βρεχ' αἰεὶ τι τρεχόντος ὀλυμποῦ
εἰς δ' ἰταλ' ἐργασίῃ γῆς παμμητῆρας ἐν αὐτῇ
ἂν δ' ἐμὴ ἀλλότρια κτηνὴ τι βάλκτορ ἀφ' ὁμῶν
ἐργαίῃ, μικροτέρω ὃν ἐπ' ἑρμῇ μισθούτε τοπούτε

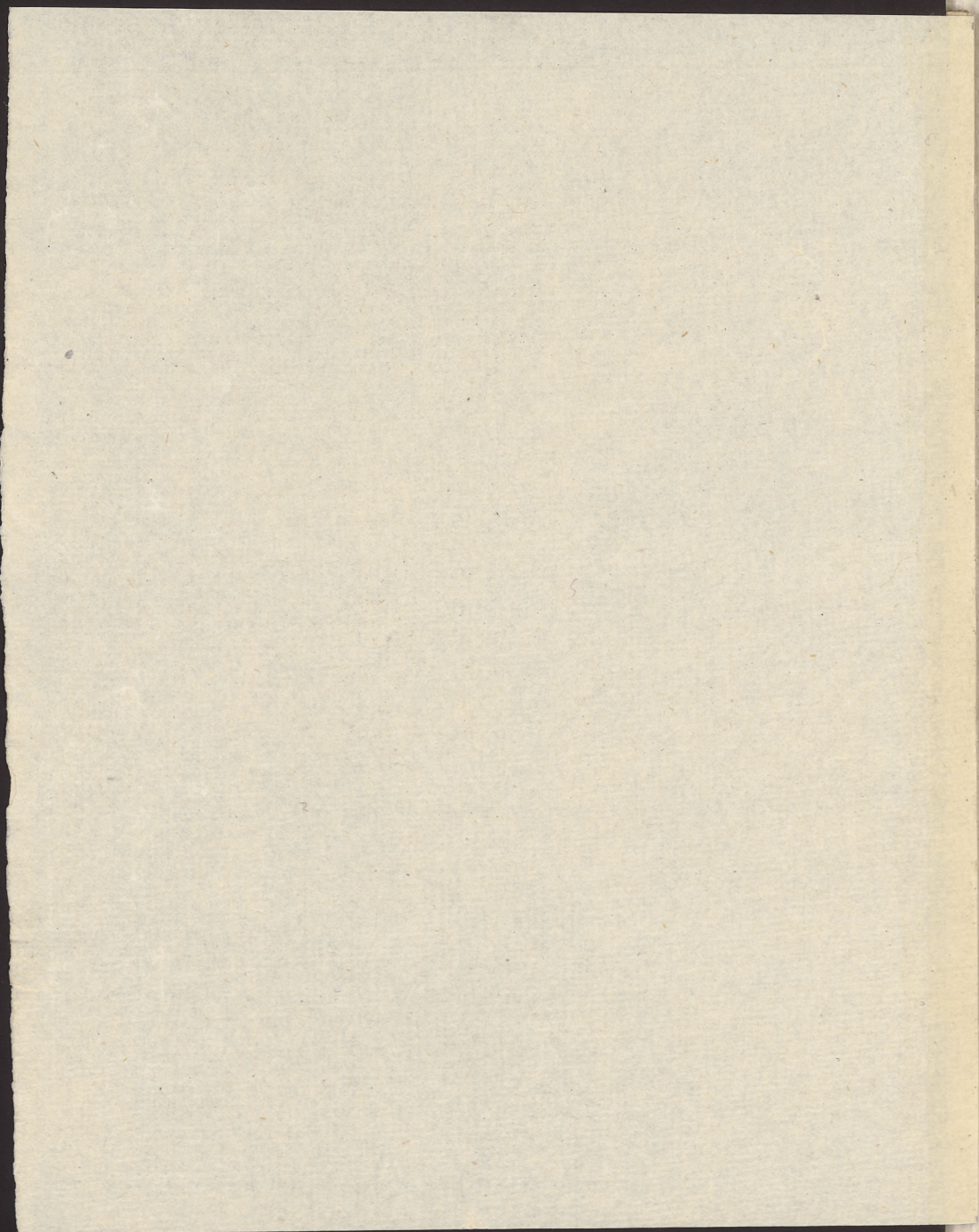
FINIS.

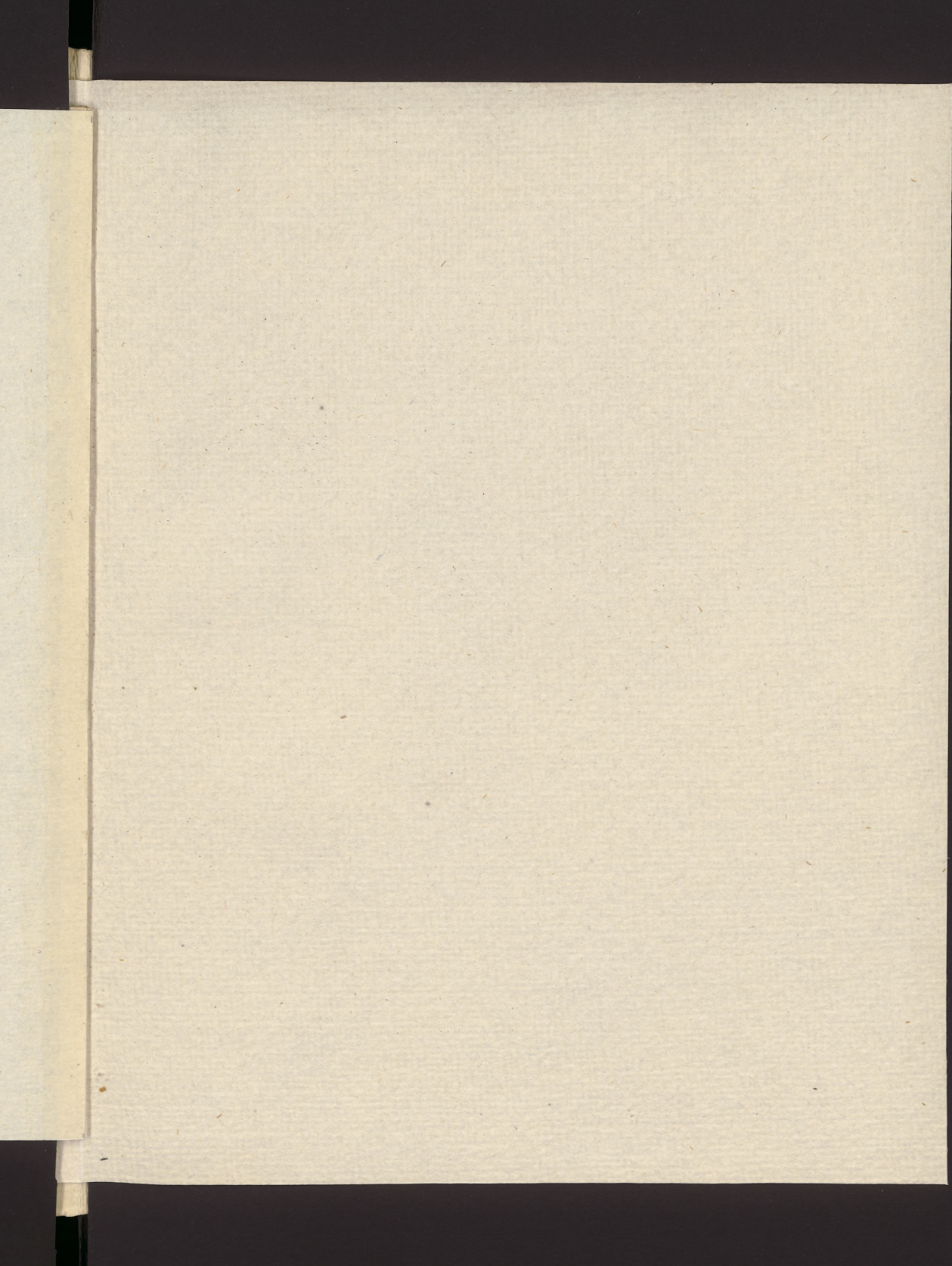

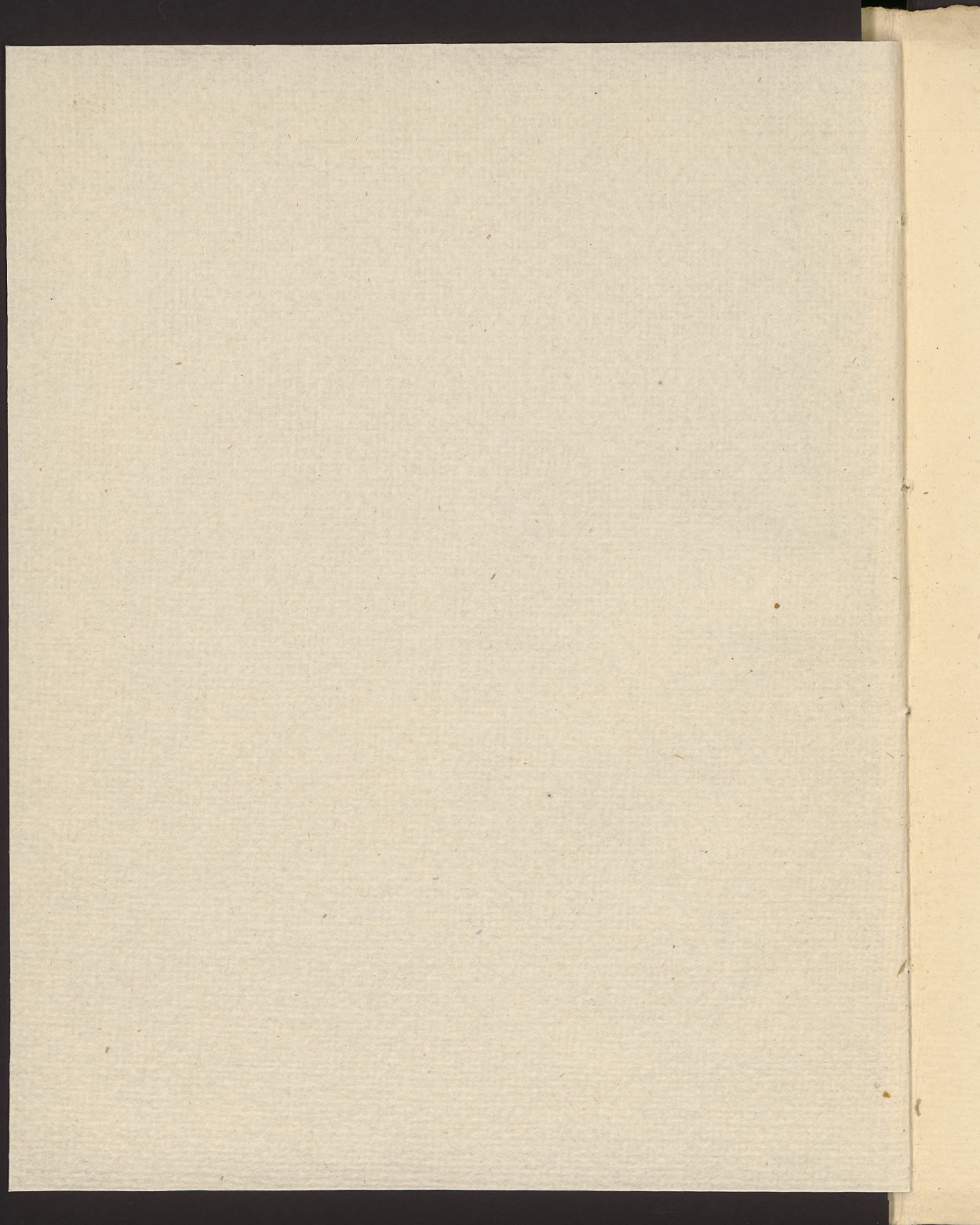

Biblioteka Jagiellońska

stdr0029233

